

¹Liebe Brüder, meines Herzens Wunsch ist, und ich flehe auch zu Gott für Israel, dass sie selig werden.²Denn ich gebe ihnen das Zeugnis, dass sie Eifer für Gott haben, aber ohne Einsicht.³Denn sie erkennen die Gerechtigkeit nicht, die vor Gott gilt, und trachten danach, ihre eigene Gerechtigkeit aufzurichten, und sind so der Gerechtigkeit, die vor Gott gilt, nicht untertan.⁴Denn Christus ist des Gesetzes Ende; wer an den glaubt, der ist gerecht.⁵Mose nämlich schreibt von der Gerechtigkeit, die aus dem Gesetz kommt: "Der Mensch, der dies tut, der wird dadurch leben."⁶Aber die Gerechtigkeit aus dem Glauben spricht so: "Sprich nicht in deinem Herzen: Wer will hinauf gen Himmel fahren?" — nämlich um Christus herab zu holen —⁷oder: "Wer will hinab in die Tiefe fahren?" — nämlich um Christus von den Toten zu holen —,⁸ sondern was sagt sie? "Das Wort ist dir nahe, in deinem Munde und in deinem Herzen." Dies ist das Wort vom Glauben, das wir predigen.⁹Denn wenn du mit deinem Munde bekennt, dass Jesus der HERR ist, und in deinem Herzen glaubst, dass ihn Gott von den Toten auferweckt hat, so wirst du gerettet.¹⁰Denn wenn man von Herzen glaubt, so wird man gerecht; und so man mit dem Munde bekennt, so wird man gerettet.¹¹Denn die Schrift spricht: "Wer an ihn glaubt, wird nicht zu Schanden werden."¹²Es ist hier kein Unterschied zwischen Juden und Griechen; es ist über alle derselbe HERR, reich für alle, die ihn anrufen.¹³Denn "wer den Namen des HERRN anrufen wird, soll

¹ای برادران، خوشی دل من و دعای من نزد خدا بجهت اسرائیل برای نجات ایشان است.²زیرا بجهت ایشان شهادت می‌دهم که برای خدا غیرت دارند لکن نه از روی معرفت.³زیرا که چون عدالت خدا را نشناخته، می‌خواستند عدالت خود را ثابت کنند، مطیع عدالت خدا نگشتند.⁴زیرا که مسیح است انجام شریعت بجهت عدالت برای هر کس که ایمان آورد.⁵زیرا موسی عدالت شریعت را بیان می‌کند که هر که به این عمل کند، در این خواهد زیست.⁶لکن عدالت ایمان بدینطور سخن می‌گوید که در خاطر خود مگو کیست که: به آسمان صعود کند؟ یعنی تا مسیح را فرود آورد،⁷ یا کیست که به هاویه نزول کند؟ یعنی تا مسیح را از مردگان برآورد.⁸لکن چه می‌گوید؟ اینکه کلام نزد تو و در دهانت و در قلب تو است، یعنی این کلام ایمان که به آن وعظ می‌کنیم.⁹زیرا اگر به زبان خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و در دل خود ایمان آوری که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت.¹⁰چونکه به دل ایمان آورده می‌شود برای عدالت و به زبان اعتراف می‌شود بجهت نجات.¹¹و کتاب می‌گوید: هر که به او ایمان آورد جخل نخواهد شد.¹²زیرا که در یهود و یونانی تفاوتی نیست که همان خداوند، خداوند همه است و دولتمند است برای همه که نام او را می‌خوانند.¹³زیرا هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت.

رستگاران خداوند را انتخاب می‌کنند

¹⁴پس چگونه بخوانند کسی را که به او ایمان نیاورده‌اند؟ و چگونه ایمان آورند به کسی که خبر او را نشنیده‌اند؟ و چگونه بشنوند بدون واعظ؟¹⁵ و چگونه وعظ کنند جز اینکه فرستاده شوند؟ چنانکه مکتوب است که: چه زیبا است پایهای انانی که به سلامتی بشارت می‌دهند و به چیزهای نیکو مژده می‌دهند.¹⁶لکن همه بشارت را گوش نگرفتند زیرا اشعیا می‌گوید: خداوند، کیست که اخبار ما را باور کرد؟¹⁷لهذا ایمان از شنیدناست و شنیدن از کلام خدا.¹⁸لکن می‌گویم: آیا نشنیدند؟ البته شنیدند، صوت ایشان در تمام جهان منتشر گردید و کلام ایشان تا اقصای ربیع مسکون رسید.¹⁹ و می‌گویم: آیا اسرائیل

selig werden."

Israels Unglaube

¹⁴Wie sollen sie aber den anrufen, an den sie nicht glauben? Wie sollen sie aber an den glauben, von dem sie nichts gehört haben? wie sollen sie aber hören ohne Prediger?¹⁵ Wie sollen sie aber predigen, wenn sie nicht gesandt werden? Wie denn geschrieben steht: "Wie lieblich sind die Füße der Friedensboten, die das Gute verkündigen!"¹⁶ Aber nicht alle sind dem Evangelium gehorsam. Denn Jesaja sagt: "HERR, wer glaubt unserm Predigen?"¹⁷ So kommt der Glaube aus der Predigt, das Predigen aber durch das Wort Gottes.¹⁸ Ich sage aber: Haben sie es nicht gehört? Doch, es ist ja „in alle Lande ausgegangen ihr Schall und in alle Welt ihre Worte".¹⁹ Ich sage aber: Hat es Israel nicht erkannt? Als erster spricht Mose: "Ich will euch eifersüchtig machen über ein Volk, das nicht ein Volk ist; und durch ein unverständiges Volk will ich euch zornig machen."²⁰ Jesaja aber hat wohl gesagt: "Ich ließ mich finden von denen, die mich nicht gesucht haben, und erschien denen, die nicht nach mir gefragt haben."²¹ Zu Israel aber spricht er: "Den ganzen Tag habe ich meine Hände ausgestreckt nach dem Volk, das ungehorsam ist und widerspricht."

ندانسته‌اند؟ اوّل موسی می‌گوید: من شما را به غیرت می‌آورم به آن که اُمّتی نیست و بر قوم بی‌فهم شما را خشمگین خواهم ساخت.²⁰ و اشعیا نیز جرأت کرده، می‌گوید: آنانی که طالب من نبودند مرا یافتند و به کسانی که مرا نطلبیدند ظاهر گردیدم.²¹ اما در حقّ اسرائیل می‌گوید: تمام روز دستهای خود را دراز کردم به سوی قومی نامطیع و مخالف.